

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ... ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!

Οι πρωτόγονες κοινότητες εξελίσσονται. Κάθε νέα ανάγκη, κάθε νέα ανακάλυψη χρειάζεται ανθρώπους για να ασχοληθούν. Για να δουλέψουν τη γη, να φροντίσουν τα κοπάδια, να φτιάξουν σπίτια, χρειάζονται συνεχώς νέα χέρια. Πώς να τα βρουν;

Δύο φυλές συναντώνται για να ανταλλάξουν τα προϊόντα τους. Η μία έχει περισσότερο σιτάρι απ' όση μπορεί να φάει και η άλλη έχει περισσότερα δοχεία απ' όσα χρειάζεται. Κάποιες φορές η ανταλλαγή αυτή καταλήγει σε καβγά, σε πόλεμο. Οι πτυμένοι θα γίνουν σκλάβοι και θα δουλέψουν για τους νικητές.

Μέχρι χτες η φυλή στηριζόταν στη μητέρα, αφού αυτή γεννούσε τα παιδιά. Στις συνελεύσεις, η φωνή των γυναικών μετρούσε όσο κι εκείνη των αντρών.

Με τις νέες ασχολίες, η αξία του άντρα μεγαλώνει: εκείνος προσέχει το κοπάδι και τη γη, από εκείνον εξαρτάται η άμυνα της φυλής. Ο άντρας και οι απόγονοί του δημιουργούν μέσα στη φυλή μια ομάδα ξεχωριστή.

Η πρωτόγονη κοινότητα κωρίζεται. Στο κωριό υπάρχουν πια ισχυροί και αδύναμοι, πλούσιοι και φτωχοί. Ο άντρας αρχηγός της πιο ισχυρής οικογένειας επιβάλλει τη θέλησή του σε όλους. Οι πλούσιοι κάνουν σκλάβους και τους φτωχούς της δικής τους φυλής.

Η πρωτόγονη ισότητα εξαφανίζεται. Ελεύθεροι και σκλάβοι, δηλαδή δουλοκτήτες και δούλοι ανοίγουν το κεφάλαιο της **ΔΟΥΛΟΚΤΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ...**

Οι φυλές μαζεύονται σε περιοχές κοντά σε μεγάλα ποτάμια. Ενώνονται και ιδρύουν πόλεις, ακόμα και ολόκληρες αυτοκρατορίες. Η αρχαία Αίγυπτος, η Μεσοποταμία, η Ινδία, η Αθήνα, η Σπάρτη, η Περσία και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία είναι μερικές από αυτές.

Τα ορμητικά νερά των ποταμών βρέχουν ή και πλημμυρίζουν ανά διαστήματα μεγάλες πεδιάδες, κάνοντάς τες εξαιρετικά εύφορες. Μόλις καταφέρουν να εξημερώσουν τα ποτάμια με μεγάλα έργα άρδευσης, τα αγροτικά προϊόντα πολλαπλασιάζονται. Τότε, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού πηγαίνει στις πόλεις για να ασχοληθεί με άλλες εργασίες: τη βιοτεχνία, το εμπόριο, τη μεταλλουργία, την υαλουργία, τη χρυσοχοΐα, την κεραμική, τη ναυπηγική κ.α.

Όσο αυτός
δουλεύει για
εμάς...

...έγω θα
μελετήσω
τα άστρα

...κι εγώ
θα γράψω ένα
ποίημα

Χάρη στην εργασία των δούλων, οι ελεύθεροι πολίτες έχουν τον χρόνο και τη δυνατότητα να ασχολούνται με τις επιστήμες (αστρονομία, μαθηματικά, ιατρική) όπως επίσης με τη φιλοσοφία, το θέατρο, την ποίηση και τόσα άλλα.... Εφευρίσκουν, επίσης, αλφάβητο και γραφή. Την εποχή αυτή γεννήθηκαν μεγάλα έργα που συγκινούν ακόμα και σήμερα.

Αθηναίοι συζητούν στην Εκκλησία του Δήμου. Στην περίφημη δημοκρατία της αρχαίας Αθήνας όμως οι δούλοι και οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα να συμμετέχουν...

Ήξερες ότι...

οι Σουμέριοι ξεκίνησαν να χρησιμοποιούν οχήματα με τροχούς 5.500 χρόνια πριν; Οι τροχοί αποτελούνταν από τρία ξύλινα μέρη σφηνωμένα το ένα στο άλλο, στερεωμένα με δερμάτινους ιμάντες και χάλκινα καρφιά. Είναι, δίκως αμφίβολια, οι πρώτοι τροχοί που κύλησαν.

Οι κοινωνίες αυτές στηρίζονταν στη δουλειά των δούλων, τους οποίους θεωρούσαν κάτι λιγότερο από ανθρώπους, ίσους με τα ζώα και τις μηχανές. Χαρακτηριστικά, στα Λατινικά (γλώσσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας) τους αποκαλούσαν «res» = πράγμα. Τους πουλούσαν στα σκλαβοπάζαρα, τους ανάγκαζαν με τη βία να εργάζονται πάρα πολλές ώρες, μπορούσαν ακόμα και να τους σκοτώσουν όποτε ήθελαν.

Και τι δεν έφτιαξαν οι δούλοι με τα χέρια τους; Υδραγωγεία, πλοία, ναυπηγεία... θέατρα, παλάτια κι ιερά... Τότε χτίστηκαν οι πυραμίδες, η Ακρόπολη, ο Παρθενώνας και τόσα άλλα έργα θαυμάσια!

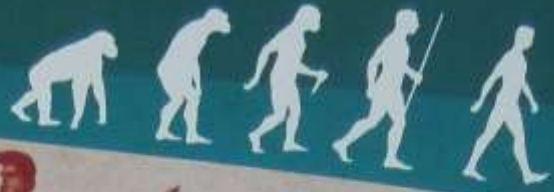

Αλλά από όλα τα πλούτη που παρήγαγαν οι δούλοι, τίποτε δεν ανήκε στους ίδιους. Σχεδόν όλα τα αγαθά ανήκαν στους δουλοκτήτες. Ένας μικρός αριθμός ανθρώπων απολάμβανε μια άνετη και πλούσια ζωή.

Οι πολλοί, δούλοι και φτωχοί, φοβόντουσαν πολύ. Είχαν πιστέψει πως οι δουλοκτήτες τους ήταν άνθρωποι ανώτεροι και έπρεπε να τους υπακούν. Σε αυτό βοηθούσαν και οι ιερείς που παρακαλούσαν μέρα νύχτα για τον βασιλιά ή τον φαραώ, οι ζωγράφοι που τους ζωγράφιζαν, οι ποιητές που υμνούσαν τις αρετές τους...

Στην Αίγυπτο, συνήθιζαν οι πεθαμένοι να θάβονται κάτω από τη γη με τα αγαπημένα τους αντικείμενα. Για τους τάφους των φαραώ οι αρχιτέκτονες κατασκεύασαν κολοσσιαίες και τέλειες πυραμίδες που κόστιζαν τον μόχθο ακόμα και τη ζωή χιλιάδων σκλάβων. Στο εσωτερικό των πυραμίδων υπήρχαν διάδρομοι και αίθουσες όπου φυλάσσονταν περίλαμπροι θησαυροί.

ο δούλος που δεν υποτάχτηκε στη μοίρα του!

Οι αφέντες της εποχής τον προόριζαν για μονομάχο στις Ρωμαϊκές αρένες αλλά... ο Σπάρτακος, μαζί με άλλους σκλάβους, κατάφεραν να δραπετεύσουν. Βρίσκουν όπλα, φτιάχνουν τον δικό τους στρατό και πετυχαίνουν τις πρώτες νίκες! Σιγά - σιγά έρχονται κι άλλοι δούλοι. Ο Σπάρτακος γίνεται ο ηγέτης της επανάστασης εναντίον των δουλοκτητών της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Μάταια πίστευαν ότι τίποτα δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο στην παντοδυναμία τους.

Στην αρχή, οι Ρωμαίοι τους είχαν υποτιμήσει. Δεν είχαν καταλάβει πόσο δυνατοί γίνονται οι άνθρωποι όταν παλεύουν για το δίκιο τους! Μάλιστα, ο θρύλος λέει πως για πολύ καιρό οι Ρωμαίοι έψαχναν εναγωνίως να βρουν τον Σπάρτακο για να τον τιμωρήσουν παραδειγματικά. Αλλά δεν τα κατάφεραν... Δε βρέθηκε ποτέ. Κι όσους δούλους ρωτούσαν ποιος είναι ο Σπάρτακος, αυτοί με μια φωνή απαντούσαν: «Εγώ είμαι ο Σπάρτακος!».

Η κόκκινη Καμπανία...
η περιοχή που είχε
καταλάβει ο Σπάρτακος
με τον στρατό του!

Μπορεί η εξέγερση αυτή των δούλων να πττήθηκε τελικά, όμως ο Σπάρτακος έγινε αιώνιο σύμβολο της αντίστασης ενάντια στην καταπίεση και τη σκλαβιά. Καλλιτέχνες απ' όλο τον κόσμο εμπνεύστηκαν και δημιούργησαν κινηματογραφικά και λογοτεχνικά έργα.

Η δουλοκτητική κοινωνία αρχίζει να παρακμάζει. Η γεωργία, αφημένη στα χέρια των σκλάβων, μαράζωνε. Έτσι κι αλλιώς δεν μπορούσαν να φάνε τίποτα απ' όσα έβγαζαν. Άμυνα εναντίον των επιθέσεων από βαρβάρους δεν υπήρχε. Για τους πολλούς... ένας αφέντης ή άλλος, ήταν το ίδιο.

